

РЕШЕНИЕ

№ 39376

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6388** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 - 207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба вх.№ 15392/19.06.2025 г. на АССГ, подадена от "Джей Кей Медикъл" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. С. И., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 11 067.71 лв., представляващи заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение за успех за отмяна на РА № Р – 22221217006389 – 091 – 001/26. 08. 2020 г., ведно със законната лихва върху тази сума в размер на 4 226 лв., считано от 22.06.2022 г. до датата на предявяване на исковата молба на 19.06. 2025 г., както и законната лихва за забава върху посочените главници, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че е притърпял имуществени вреди от незаконосъобразен РА № Р – 22221217006389 – 091 – 001/26. 08. 2020 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и С. Д. М., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1738/16.11.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. Впоследствие РА е отменен с Решение № 4930/22.07.2021 г. по адм.дело № 12418/2020 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение №6176/22.06.2022 г. по адм. дело № 9942/2021 г. на ВАС на РБ. За осигуряване на защита пред данъчната администрация, пред АССГ и ВАС, на 27.07.2020 г. е сключен договор с

АД „Т., Т. и съдружници“ с договорено възнаграждение отделно за всеки един етап от защитата в размер на минималното такова по Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /редак. датата на договора/. Освен минималното възнаграждение е договорен и резултативен хонорар в размер на 10% при отмяна на ревизионния акт при обжалване по административен ред. Адвокатското дружество осъществило правна защита във всички етапи на оспорването, вкл. и пред ВАС на РБ. След влизане в сила на отмяната на РА, на 28.11.2022 г. е издаден АПВ, с който на ищеца е възстановена сума в размер на 92 230.86 лева, недължимо събрана. Между Адвокатското дружество и ищеца е подписан Констативен протокол на 29.11.2022 г. за постигнатия резултат. Въз основа на Анекс 1/16.09.2020 г. към договора от 27.07.2020 г. е издадена фактура № 8017/29.11.2022г. за резултативния хонорар на стойност 11 067.71 лева с ДДС, платена по банков път на 01.12.2022 г. Сумата се претендира като имуществена вреда в настоящето съдебно производство, ведно с мораторна и законна лихва. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът – НАП, в отговор на исковата молба излага доводи за частична недопустимост, а по същество за неоснователност на исковете. Счита за недопустиво начисляването на лихви върху лихви, както и включването в главницата на ДДС, за който данък е упражнено право на пписпадане на данъчен кредит. Прави възражение, че претендираните имуществени вреди не са в пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с отменения ревизионен акт, а с издаден АПВ за възстановяване на недължимо платени суми, като в изпълнителното производство не са обжалвани и не са отменени актове и действия на данъчната администрация. Счита, че договорът от 27.07.2020 г. и анексът от 16.09.2020 г. към него са с недостоверни дати, доколкото са представени за първи път с исковата молба. По делата пред АССГ и пред ВАС на РБ са присъдени разноски за договорено и платено адвокатско възнаграждение в претендирания размер. Претендирането на допълнително адвокатско възнаграждение, извън присъденото в съдебните производства, за една и съща извършена работа, ще доведе до неоснователно обогатяване. Възразява срещу присъждането и на резултативно адвокатско възнаграждение по реда на ЗОДОВ, над присъденото в съдебното производство, поради прекомерност на възнаграждението по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Позовава се и на решение на СЕС по дело С – 438/2022 г. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че исковите претенции са основателни и доказани.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На "Джей Кей Медикъл" АД е възложено извършване на ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за данъчен период м. 08.2016 г. За резултатите от ревизията е съставен РД № Р – 22221217006389 – 092 – 001/23.07.2020 г.

На 27.07. 2020 г. между „Джей Кей Медикъл“ АД и АД „Т., Т. и съдружници“ е подписан договор за представителство и правна защита, с договорено възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД, жалба до директора на ОДОП, обжалване пред АССГ и пред ВАС на РБ. Размерът на възнаграждения е минималния по Наредба № 1/09.07.2004 г.

Към договора е подписан Анекс 16.09.2020 г. В него е договорено, че в случай на отмяна на ревизионния акт с влязъл в сила акт, клиентът дължи на адвоката 10 % възнаграждение за успех върху материалния интерес. В случай, че се дължи възнаграждение за успех, не се дължи възнаграждение за възражението срещу РД и за обжалването по

административен ред.

Срещу РД е подадено възражение, отхвърлено като неоснователно с издадения ревизионен акт.

Издаден е РА № Р – 22221217006389 – 091 – 001/26. 08. 2020 г. Срещу него е подадена жалба по административен ред, отхвърлена с Решение №1738/16.11.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

Подадена е жалба пред АССГ, съдът отменя РА с Решение №4930/22.07.2021 г. по адм. дело № 12418/2020 г. на АССГ. В съдебното производство ищецът е представляван от адв. Й. от АД „Т., Т. и съдружници“. На „Джей Кей Медикъл“ АД са присъдени разноски в размер на 3407.81 лева.

Решението на АССГ е обжалвано пред ВАС на РБ от директора на дирекция „ОДОП“. Решение № 4930/22.07.2021 г. по адм. дело №12418/2020г. на АССГ е оставено в сила с Решение № 6176/22.06.2022г. по адм. дело №9942/2021 г. В съдебното производство ищецът е представляван от адв. Й. от АД „Т., Т. и съдружници“. На „Джей Кей Медикъл“ АД са присъдени разноски в размер на 3 347.81 лева.

В хода на съдебното производство са представени доказателства за плащане по банков път на издадена фактура № 8017/29.11.2022г. по Анекс 1/16.09.2020 г. за резултативния хонорар.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение №4930/22.07.2021 г. по адм. дело № 12418/2020 г. на АССГ., с което е отменен РА № Р – 22221217006389 – 091 – 001/26. 08. 2020 г. Исковата молба е предявена на от легитимиран субект – адресат на отменения РА, вследствие на който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатени юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл.203 АПК.

Не са основателни възраженията за недопустимост на исковите претенции, направени от НАП, конкретно, че се претендират лихви върху лихви и ДДС, за което е упражнено право на приспадане на данъчен кредит. Претендира се обезщетение за забавено плащане, което е в размер на законната лихва, а не се претендира лихва. Съответно е допустимо върху обезщетение да са начисляват лихви, отделен е въпросът дали претенцията е основателна. опустимо е да се претендира платено ДДС върху адвокатския хонорар, тъй като ДДС е дължимо и плащането е на цялата цена на адвокатската услуга, ведно с ДДС. С размера на цялото плащане намалява патримониума на ищеца, искането е допустимо, отделен е въпросът дали е основателно.

Разгледани по същество, исквете са неоснователни.

Съобразно установените в чл.19 ЗНАП правила агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на НАП или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Отговорността на НАП обхваща всички

имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразен РА, който е отменен с влязло в сила съдебно решение. Следователно, ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган, при изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

За реализиране на правна защита срещу ревизионния акт са направени разходи по сключен договор с АД „Т. Т. и съдружници“. Направените разходи за адвокатско възнаграждение при обжалване по съдебен ред са присъдени със съдебни решения за всяка фаза поотделно на съдебното производство. Разходите са присъдени в пълния размер, в който са поискани. В хода на съдебните производства не е направено искане за присъждане на резултативния хонорар от 11 067.71 лв., който се претендира по реда на ЗОДОВ. Общо са присъдени съдебни разноси в размер на 6755.62 лева.

При това положение спорен по делото е въпросът дали освен договорените, платени и присъдени разноси за съдебните производства се дължи и договореният и платен резултативен хонорар в размер на 10 % от възстановените средства с АПВ, издадено след отмяната на ревизионния акт. За да се даде отговор на този въпрос, следва да се изследва дали е налице пряка и непосредствена причинно – следствена връзка на резултативния хонорар с издадения незаконосъобразен акт, дали общото адвокатско възнаграждение не е прекомерно по смисъла на чл. 78, ал. 5 от ГПК и решение на СЕС по дело С – 438/2022 г. и дали по реда на ЗОДОВ следва да се претендира този договорен резултативен адвокатски хонорар.

По първия въпрос, съдът счита, че няма непосредствена причинно – следствена връзка между защитата срещу незаконосъобразния ревизионен акт и резултативното адвокатско възнаграждение. Съобразно чл.154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В противен случай съдът е длъжен да приложи последицата при носене на доказателствената тежест, като приеме недоказания факт за неосъществил се. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способи, настъпването на твърдените имуществени вреди, както и причинната връзка.

Тази връзка не се доказва при договореното със сключения анекс допълнително

възнаграждение. Договорено е адвокатско възнаграждение за правна защита по административен и съдебен ред. Целта на тази правна защита очевидно е отмяната на ревизионния акт, за което следва да се извършат съответните процесуални действия. За същите действия е договорено и резултативно адвокатско възнаграждение, което е дължимо в размер на 10 % при отмяна на задълженията, установени с ревизионния акт, върху материалния интерес. Може да се направи извод, че за една и съща по вид и обем работа са договорени две отделни и различни възнаграждения. Независимо от изхода на съдебните производства, адвокатът дължи защита на клиента си в пълен обем. Докато заплащането на адвокатското възнаграждение за съдебна защита пред двете инстанции безусловно е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт, това изискване не е налице по отношение на уговореното и заплатено допълнително резултативно възнаграждение. Следва да се има предвид, че и в двете съдебни производства, пред АССГ и пред ВАС е направено искане за присъждане на минимално адвокатско възнаграждение по Наредба № 1/2004 и такова е присъдено и от двете съдебни инстанции поотделно. С постигнатото споразумение по основния договор за правна защита и съдействие е определен вида и обема на адвокатската дейност. Въз основа на този договор адвокатът се ползва с всички права по Глава осма от Закона за адвокатурата и е длъжен да изпълнява всички свои задължения, визирани в Глава девета на ЗА. Договореното възнаграждение, в размер на 2 789.84 лв. без ДДС е съобразено с обжалвания интерес и с Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет. Следователно и без да е сключен допълнителен анекс адвокатското дружество трябва да изпълнява договорените по вид и обем задължения по оказване на правна помощ и съдействие на клиента във връзка със съдебните производства. Изплатеното допълнително възнаграждение по сключения анекс не се явява пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт, тъй като всички действия по правна защита и съдействие вече са договорени с основния договор. При договорения анекс липсва неразделната взаимовръзка между издадения административен акт и потърсената от ищеца адвокатска защита. Както е отбелязано в ТР № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС „Обезщетението от непозволено увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата – да е „обоснован и справедлив“, т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството“.

Следва да се има предвид, че възнаграждението по чл. 1 от Анекса е заявено и присъдено по двете съдебни дела, по които НАП е осъдена да заплати 6755.62 лв. разноски за адвокат. В този случай съдът счита, че освен тази сума не се дължат и допълнително 11 067.71 лв. по чл. 2 от Анекса. Дори в Анекса тези суми са договорени алтернативно, а не кумулативно.

Допълнителният резултативен хонорар не е дължим и поради прекомерност на адвокатското възнаграждение, за което е направено възражение от страна на ответника. Съгласно чл. 78, ал. 5 от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази

им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Минимално определеният размер е присъден. Над сумите, присъдени със съдебните решения, в съдебните производства, по които е постигната отмяната на ревизионния акт, не следва да се присъжда допълнително възнаграждение и предвид решение на СЕС по дело С – 438/2022 г. Последният аргумент на ищеца за дължимост на резултативния хонорар като заместващ разноските за защита в административното производство също е неоснователен, защото възражението срещу ревизионния акт е отхвърлено, както и жалбата срещу ревизионния акт и предвид изхода от оспорването по административен ред, на ищеца не се дължат разноски.

С оглед на горното, предявените иски са неоснователни. Поради неоснователност на искането за главница, не се дължат и лихви.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лева.

Така мотивиран и на основание чл.203 и сл. от АПК, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иски на "Джей Кей Медикъл" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 11 067.71 лв., представляващо заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение за успех за отмяна на РА № Р – 22221217006389 – 091 – 001/26. 08. 2020 г., ведно със законната лихва върху тази сума в размер на 4 226 лв., считано от 22.06.2022г. до датата на предявяване на исковата молба на 19.06. 2025 г., както и законната лихва за забава върху посочените главници, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА "Джей Кей Медикъл" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция по приходите сума в размер на 130 лева, представляваща минимално юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба или протест в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: